

διώκειν 1. Σπρώχνω, push, Ἐμπεδοκλῆς 115.9 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντονδε διώκει. Πρβλ. ἐπείγειν 2 (ἀντίθ. φεύγειν). Ἐπιδιώκω/ἐπιζητῶ, pursue, Δημόκριτος 157 τοὺς πόρους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις 203 ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν.

δνοφόμεναι. Σκοτεινός, dark, Ἐμπεδοκλῆς 21.5 ὄμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφόμεναι τε ῥιγαλέον τε. Πρβλ. ἀδαής.

δοιός. Διπλός, double, Παρμενίδης 1.7 (δοιοῖς γὰρ ἐπείγετο δινωτοῖσιν κύκλοις ἀμφοτέρωθεν) Ἐμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις.

δοκεῖν 1. Νομίζω/ἔχω τὴ γνώμη, suppose, Ξενοφάνης 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσιν γεννᾶσθαι θεοὺς Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωυτοῖσι δὲ δοκέουσιν. || **δοκεῖ (μοι).** Διογένης 1 δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι 2.1 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ... πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι 5.1 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 5.3 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι 8 ἀλλὰ τοῦτο μοι δῆλον δοκεῖ εἶναι, ὅτι καὶ μέγα καὶ ἰσχυρόν... ἐστὶ Δημόκριτος A 151.15 (DK II 125,15) δοκεῖ δέ μοι, ὄνον ἵππον βιασαμένου κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγεννημένους 259.2 οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι ποιεῖν 277.2 ὅτεω χρήμη τεὰ ἐστὶ παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι Ἀρχύτας 1.1 καλῶς μοι δοκοῦντι τοῖ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι 2. Φαντάζομαι, imagine, Ἡράκλειτος 27 ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσεια οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν 3. Δίνω τὴν ἐντύπωση, appear, Ἡράκλειτος 5 μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα 4. Φαίνομαι, seem, Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν... καὶ ὅ,τι ἦν τε καὶ δ νῦν οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι 8(4) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁρωμένου 8(5) δῆλον τοίνυν, ὅτι... οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δο-